

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 246/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť I. S., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Spr 0/109/2009, postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 3 S 6/2011 a postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4211/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. S. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. novembra 2013 doručená sťažnosť I. S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach

(ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Spr 0/109/2009, postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 3 S 6/2011 a postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4211/2013 (spolu ďalej aj „namietané konania“).

Sťažovateľka ako účastníčka namietaných konaní v sťažnosti doručenej ústavnému súdu namieta porušenie svojho označeného základného práva, ku ktorému malo dôjsť „nečinnosťou súdov a zbytočnými prietahmi“ v označených konaniach.

Na základe sťažovateľkou opísaného skutkového stavu, ktorý sa vyznačuje nezrozumiteľnosťou a zmätočnosťou svojho obsahu, sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezhom takto rozhodol:

„1/ Základné právo sťažovateľky, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, bolo v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach, č. k. 1Spr 0/109/2009, Krajskom súde v Prešove, č. k. 3S 6/2011, Ministerstve spravodlivosti SR Bratislava, č. k. 4211/2013 bolo porušené.

2/ Ústavný súd priznáva sťažovateľke primerané finančné zadostučinenie v sume 15.000,-Eur, ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť sťažovateľke do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, Krajský súd v Prešove, č. k. 3S 6/2011 v sume 15.000,-Eur do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

3/ Ústavný súd SR vyslovuje, že právoplatnými rozhodnutiami, ktoré vydal Krajský súd v Košiciach a Krajský súd v Prešove boli porušené moje práva a zrušuje tieto rozhodnutia a prikazuje, aby Krajský súd v Prešove vo veci konal.

4/ Ústavný súd SR vracia vec na ďalšie konanie Krajskému súdu v Prešove a zakazuje pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, obnovuje stav pred porušením.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podaním doručeným ústavnému súdu 29. novembra 2013 sťažovateľka oznámila, že 20. novembra 2013 požiadala o poskytnutie právnej pomoci Centrum právnej pomoci (ďalej len „centrum“) a že obratom predloží splnomocnenie na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Keďže sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom nepreukázala, že žiadosť o poskytnutie právnej pomoci centru skutočne podala, ústavný súd listom zo 4. februára 2014 vyzval sťažovateľku, aby v lehote 5 dní od doručenia výzvy oznámila, či jej bola

právna pomoc zo strany centra poskytnutá, resp. aby predložila rozhodnutie centra vo veci jej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Ústavný súd súčasne sťažovateľku upozornil, že v prípade nepreukázania požadovaných skutočností jej sťažnosť môže byť odmietnutá pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka výzvu ústavného súdu prevzala 10. februára 2014, na túto však nereagovala.

Podaním doručeným ústavnému súdu 16. apríla 2014 sťažovateľka predložila ako dôkaz v konaní rozsudok krajského súdu sp. zn. 9 Sp 46/2013 zo 7. februára 2014, ktorým krajský súd v rámci správneho súdnictva zrušil rozhodnutie centra č. 7485/2013 z 30. októbra 2013 o nepriznaní nároku sťažovateľke na poskytnutie právnej pomoci a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľka zároveň požiadala „o poskytnutie primeranej lehoty na predloženie plnomocenstva advokátom, ktorý ma bude zastupovať v tomto konaní“.

Z predloženého rozsudku krajského súdu vyplýva, že ním bolo zrušené rozhodnutie centra č. 7485/2013 z 30. októbra 2013 vo veci žiadosti sťažovateľky doručenej centru 5. septembra 2013 o poskytnutie právnej pomoci v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 3 S 6/2011 Krajským súdom v Prešove. Z uvedeného je zrejmé, že predložený rozsudok krajského súdu nebol vydaný v konaní, v ktorom by sťažovateľka žiadala centrum o poskytnutie právnej pomoci v konaní o jej ústavnej sťažnosti, ale v konaní, ktoré ústavnou sťažnosťou namieta. Predloženie uvedeného rozsudku ako dôkazu v prebiehajúcim konaní pred ústavným súdom preto nemá žiadnu relevanciu.

Pretože sťažnosť sťažovateľky nespĺňala zákonom požadované náležitosti a sťažovateľka ani napriek písomnej výzve nepreukázala skutočnosť, že podala centru žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v konaní o jej ústavnej sťažnosti a ani nepredložila požadované splnomocnenie pre advokáta na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2014